

[PRZEWIONĄĆ *vb pf*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

inf przewionąć. ◇ fut 3 sg przewienie. ◇ imp 2 sg przewień.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Wiejąc przeniknąć przez coś; perflare PolAnt [co]: Wftań siewierze/ przyidzi połudzienny wiątrze/
przewień ogrod moy BudBib Cant 4/16.*

Przen:

*Zwrot: »wiatrem przewionąć«: PRzetoż dziękuiąc tobie Pánie Zbáwicielu/ Zá zefłanego Duchá
Kościołowi twemu/ profzę cię/ ráczże tym wiatrem południowym/ przewionąć ogrod dułze moiey
BzowRóż 96 (Linde).*

2. bibl.: *Przepędzić, przegonić; przen; ventilare Vulg [kogo dokąd]: y wykorzeni [Pan Bóg] lud
Ífraelki z tey dobrej ziemie którą dał oycóm ich y przewienie ie zá rzekę Leop 3.Reg 14/15 (Linde).*

Synonimy: 1. przelecić, przeniknąć, prześć; 2. przegnać, przepędzić.

Formacje współrdzenne cf WIAĆ.

KO